

Kopidlenské listy

říjen 2007

cena 12 Kč

čtvrtletník pro Kopidlensko

Plynových přípojek je málo, město dostalo naposled odklad

Jen kolem 40 procent předpokládaných plynových přípojek se podařilo uvést do provozu k letošnímu srpnu v Kopidlně. Město přitom mělo po proběhlé plynofikaci už jednou posunutý termín na splnění podmínek, za kterých Státní fond životního prostředí Kopidlnu potvrdí dotaci, kterou na plynofikaci čerpalo.

K podmínkám patří jak snížení škodlivých emisí, tak i zajištění předpokládaného odběru plynu na úrovni minimálně 50 procent z plánované celkové výše. Vzhledem k aktuálně nenaplněné druhé podmínce požádalo město znovu o roční odklad přímo ministra životního prostředí. Jde už ale v tomto případě pro Kopidlnu o nejzazší termín, po kterém by v případě nesplnění podmínek město muselo vrátit část získané dotace.

„Od začátku roku činíme opatření, abychom nepříznivý stav zvrátili a dostali se na 50 procent. Podpůrná opatření jsou realizována jak formou bezúročných půjček z fondu rozvoje bydlení pro aktivování přípojek,

tak příspěvkem dva tisíce korun na regulátory,“ informoval místostarosta města Roman Novák. Září 2008 je ale už poslední termín, který nelze znovu odložit. Všechna opatření proto zůstávají stále aktuální.

Dodatek smlouvy se státním fondem, kterým se termín posouvá o rok, odsouhlasili zastupitelé v Kopidlně při posledním zasedání v září.

„Chtěl bych veřejně poděkovat řadě spoluobčanů, kteří aktivně k problému přistoupili vybudováním nových přípojek nebo žádostí o plynofikaci. Nyní provedeme nové vyhodnocení spolu s plynáreny a jsem přesvědčen, že stav bude opět o něco lepší. Pořád nám ale do limitu něco chybí, proto úkol zůstává stále aktuální,“ zdůraznil starosta Kopidlna Josef Táborský.

Za období od dubna do srpna letošního roku aktivovalo ve městě přípojky více než 20 vlastníků rodinných domů. I město pokračuje v plynofikaci svých objektů. (kl)

další informace na str. 15

Na opravu nádražních peronů dali zastupitelé 100 tisíc korun

Ještě letos by se po letech mohli dočkat cestující po železnici v Kopidlně rekonstrukce nádražních peronů. Vyplývá to z dohody města s Českými drahami na spolufinancování akce. Záleží však také na tom, jestli dráhy na nabídnuté podmínky přistoupí. Město je totiž ochotno podílet se maximálně deseti procenty nákladů namísto původně požadovaných dvaceti.

„Současná nástupiště na kopidlenském nádraží neumožňují cestujícím pohodlný nástup a výstup. Starším a méně pohyblivým osobám až znemožňují cestování vlakem. Nyní po několikerém jednání se podařilo dohodnout, že bude-li poskytnut městem příspěvek, bude oprava provedena ještě v letošním roce,“ informoval místostarosta Kopidlna Roman Novák.

České dráhy zažádaly o dotaci 200 tisíc korun, město ale považuje za maximálně únosnou poloviční částku. Na pokrytí výdaje

bude použita rezerva z přebytku hospodaření minulých let. Podle prvních informací dráhy na podmínku města přistoupí.

„Jednání s drahami, aby daly do pořádku dvojici nástupišť v Kopidlně, jsme vyvolali na základě stížností a žádostí zejména starších občanů. Původně bylo dohodnuto, že v letošním roce je pouze částečně zvýší za pomoci šterku a v roce 2010 udělají kompletní rekonstrukci. Snažili jsme se termín uspišit a dráhy nabídly, že práce provedou ještě do konce roku, ovšem s příspěvkem od města,“ vysvětlil starosta Josef Táborský s tím, že stejným způsobem už proběhly opravy nástupišť i jinde, například v Rožďalovicích, Křinci a na dalších místech.

„I když se jedná o majetek drah, má to souvislost se službami pro veřejnost. Celkový rozpočet na dva perony je milion korun. Projektová dokumentace a všechny náležitosti jsou připraveny,“ doplnil Táborský. (kl)

Město podá další žádosti o dotace

Josef Táborský
starosta Kopidlna

Vážení spoluobčané,

navazuji na své články v předchozích vydáních Kopidlenských listů a svůj závazek Vás pravidelně informovat o rozvoji města a hlavním dění ve městě.

V oblasti investiční výstavby se podařilo úspěšně zakončit další stavbu v areálu základní školy, a to nadstavbu nad školní jídelnou, kde se nachází pět speciálních učeben, prostory pro praktickou výuku žáků s úplným zázemím pro učitele a žáky. Jednotlivé učebny byly vybaveny novým moderním nábytkem, tabulemi a výukovými pomůckami, místnosti pro praktickou výuku dvěma kuchyňskými linkami s kompletním vybavením. Současně byla provedena rekonstrukce a oprava dílny. Stavba byla provedena v stanoveném časovém termínu, tak aby se prostory mohly využívat se zahájením nového školního roku 2007/2008. Firma BAK, a. s., Trutnov se svými subdodavateli a projektanty z firmy Design 4, v. o. s., odvedli dílo ve velmi dobré kvalitě, o čemž jste se sami mohli přesvědčit při slavnostním otevření 3. září 2007. Zároveň byly upraveny venkovní prostory, tak aby se celá stavba nacházela v důstojném prostředí. Náklady na tuto akci přesáhly 12 mil. Kč, z toho 9,7 mil. Kč bylo pokryto ze státní dotace.

pokračování na straně 3

Město doufá, že správce hřiště dokáže přitáhnout více sportovců

Nízké využívání ani ne dva roky starého univerzálního hřiště přimělo kopidlenskou radnici ke změně. Od poloviny září má hřiště svého smluvního správce, který by se měl přičinit o to, aby přicházelo sportovat více lidí.

O sportoviště, které vzniklo přestavbou někdejšího zimního stadionu, byl doposud ze strany veřejnosti zájem spíše proměnlivý a závislý na klimatických podmínkách. Hřiště je ve vlastnictví města a to je také samo provozovalo prostřednictvím své složky místního hospodářství.

„Rekonstrukci zimního stadionu na univerzální hřiště jsme dokončili v listopadu 2005. Vzápětí přišla zima, která byla tehdy jako na zavolanou. O bruslení byl velký zájem a plocha byla denně od rána do večera plná bruslařů. Ve večerních hodinách se odehrávalo i několik zápasů ledního hokeje. Po zimním období zájem opadl a po nevydařené letošní zimě lze konstatovat, že zájem o využití hřiště je minimální,“ sdělil vedoucí hospodářského odboru ko-

pidlenské radnice Josef Tomášek.

Město se při hledání vhodného řešení proto rozhodlo svěřit sportoviště soukromému správci, který by byl schopen zajistit jeho efektivnější provoz. Výsledky vypsané nabídky byly schváleny během září s platností od poloviny měsíce.

Správcem areálu se stal Mojmír Hloušek a případné objednávky je možné uskutečnit na telefonu 603 943 458.

Nový model provozu chce město vyzkoušet po dobu jednoho roku. Radnice doufá, že tento krok povede ke zvýšení zájmu o využívání hřiště. Jeho provozní doba se tím nemění.

Areál je možné v letním období využívat na házenou, volejbal, nohejbal, mini-fotbal, tenis, badminton, hokejbal, in-line hokej nebo bruslení na kolečkových bruslích, v zimním období je pak možné po napuštění plochy provozovat zimní bruslení a hokej. Ke sportovním činnostem lze využít souběžně dva příčné kurty. (kl)

Anketa Kopidlenských listů:

Rádi byste si přišli zasportovat na univerzální hřiště, ale něco vás odrazuje? Napište nám o tom. Pokud budeme znát vaše názory, můžeme přimět město k odpovídajícím změnám.

Proč nevyužíváte víceúčelové hřiště v Kopidlně?

- a) nevyhovuje mi povrch hřiště
- b) nevyhovuje mi cena za užívání
- c) nevyhovuje mi objednávání předem
- d) chodím raději sportovat jinde
- e) zásadně nesportuji
- f) jiné důvody (uveďte)

Své odpovědi a návrhy pište na adresu anketa.hriste@seznam.cz nebo odevzdejte na podatelnu Městského úřadu Kopidlno. Pomozte svým zájmem sami sobě zlepšit a rozšířit příležitosti pro rekreační sport v Kopidlně.

Děti v mateřské škole přivítala nová výzdoba

Na první den v září se děti do mateřské školy většinou těší. Některé nově nastupující přišly i se slzičkami. Ale pohádka, obrazy, ostatní děti a paní učitelky je zabavily, takže za chvíli bylo všem dobře. Pozdější pobyt na zahradě byl již úplně v pohodě.

Třídy v mateřské škole v Kopidlně chystaly paní učitelky na začátek nového školního roku už během srpna. Protože ve školce byly vymalovány ve všech patrech herny a šatny, mohly jsme tyto prostory nově vyzdobit. Pro děti jsme připravily hrací koutky a překvapení v podobě plyšových zvířátek.

A co nás čekalo v září? Nejstarší děti cestovaly do Jičína na tradiční festival Jičín – město pohádky. Mladší děti si nejprve musí zvyknout na paní učitelky a dětský kolektiv, aby mohly podnikat společné akce. Školku navštíví divadlo z Hradce Králové (pí Říhová) s pohádkou Koza Liza. Paní učitelky připravily pro děti také loučení s létem pod názvem Zamykáme zahradu.

Přejeme dětem krásné zážitky v mateřské škole a rodičům duševní pohodu, protože o jejich děti je u nás dobře postaráno.

Jaroslava Zápotocká

Nové byty budou příští rok

Do konce října chce kopidlenská radnice vybrat firmu, která provede výstavbu nových městských bytů v objektu bývalého zdravotního střediska. Samotná realizace pak má být hotova do poloviny příštího roku.

„Od Státního fondu rozvoje bydlení jsme dostali 550 tisíc korun na každou bytovou jednotku. Celkově jde tedy o pět bytů v celkové výši dotace 2,75 milionu. Aby mohla být uzavřena smlouva o čerpání dotace, musí být k dispozici pravomocné stavební povolení, vybrán dodavatel a zpracována projektová dokumentace a další formality. V současnosti probíhá zpracování projektu a všech ostatních záležitostí s tím, že do po-

loviný října by měly být podmínky splněny,“ oznámil starosta Josef Tábořský. V listopadu by tak podle něj mohla být uzavřena smlouva o dotaci se státním fondem a na začátku příštího roku podle klimatických podmínek zahájena výstavba bytových jednotek.

Kopidlno tak využívá na delší dobu pravděpodobně poslední příležitosti, jak získat státní podporu na bytovou výstavbu. Na příští rok totiž fond nevyčlenil žádné prostředky.

„V tomto roce máme poslední příležitost žádat o dotaci v bytové výstavbě, protože od příštího roku se na základě takzvané reformy veřejných financí šetří tam, kde by se nemuselo,“ míní starosta Tábořský. (kl)

Opraví střechu školy v Mlýnci

Do konce října má být provedena oprava střechy bývalé školy v Mlýnci nákladem 321 tisíc korun. Kopidlenský zastupitelé pro akci v jedné ze svých osad schválili výsledky výběrového řízení počátkem září.

„Na zhotovení díla bylo osloveno pět firem. V den otvírání obálek měla komise k dispozici dvě nabídky, ostatní firmy účast odmítly. Komise vyhodnotila jako výhodnější nabídku firmy Josef Spilka Nymburk. Rozpočtově je akce zajištěna, počítalo se s ní už v letošním rozpočtu v kapitole nebytové hospodářství,“ informoval místostarosta Kopidlina Roman Novák. (kl)

Město podá další žádosti o dotace

pokračování ze strany 1

Slavnostní otevření stavby 3. září se až na počasí vydařilo, zúčastnili se ho významní hosté poslanci parlamentu PSP ČR Hana Orgoníková, Zdeněk Lhota, David Rath, senátor Jiří Liška, náměstek hejtmána kraje Petr Kuřík, starostové sousedních měst a obcí a řada dalších hostů, ale potěšila mě velká účast občanů města a našich obcí.

Poděkování za realizaci této stavby patří mimo stavební firmy a projekční společnosti zainteresovaným zaměstnancům města pod vedením p. Tomáška, pracovníkům místního hospodářství, řediteli, pedagogům a zaměstnancům základní školy a všem, kteří se na akci podíleli.

Stavbu by nebylo možné provést bez přidělení státní dotace, kterou nám zajistili poslanci Hana Orgoníková, Robin Böhnisch a Zdeněk Lhota.

Tělocvična a šatny pro školu

Ve výstavbě školního areálu tím byla dokončena první etapa; druhá etapa, která obsahuje dvě akce, a to výstavbu vstupního koridoru se šatnami a víceúčelovou sportovní halu, je v přípravné fázi rozpracování projektové dokumentace, stavebního povolení a v neposlední řadě řešení dotací. Žádost o dotaci s potřebnou dokumentací na akci vstupní koridor jsme již v květnu podali na ministerstvo financí a na druhou akci sportovní hala dokončujeme zpracování žádosti o dotaci cestou Regionálního operačního programu Severovýchod II z prostředků EU ve spolupráci s Centrem evropského projektování kraje. Žádosti budou městem předány včas, ale důležité bude získat potřebnou podporu u poslanců a radních kraje. Pokud se podaří dotace získat, bude v příštím roce výstavba druhou etapou ve školním areálu pokračovat.

Čistička bude u průmyslové zóny

Dalším hlavním úkolem rozvoje města je vybudování čistírny odpadních vod (dále ČOV) a kanalizačních stok B a BA. Původní záměr vybudování ČOV v areálu kotelný cukrovaru musel být změněn z důvodu nepřijatelných podmínek majoritního vlastníka cukrovaru a bylo nutné hledat umístění v jiném prostoru. Pro nové umístění byla vybrána lokalita na okraji malé průmyslové zóny (cca 100 m od kotelný), tj. na pozemcích města mezi cestou ke kotelně cukrovaru a železniční trati. V současné době se dokončuje zpracování projektové dokumentace, probíhá územní řízení a je připraveno stavební řízení. Žádost o dotaci řešíme z operačního programu EU životní prostředí ve spolupráci se společností Technoexport Praha. Termín podání žádosti je do 26. října 2007, což splníme. V případě přidělení dotace, o čemž bude rozhodnuto do konce tohoto roku, zahájíme výstavbu na začátku roku 2008. V dalších letech počítáme s výstavbou kanalizace v našich obcích, což bude zahrnuto do Střednědobého plánu rozvoje.

Vodovody pro obce

V oblasti budování vodovodních řadů čekáme na přidělení dotace na vodovod Drahoraz z Královéhradeckého kraje, kde žádost byla přijata, ale přidělení dotace nastane pravděpodobně až v roce 2008. Smlouvu s vybraným dodavatelem máme uzavřenou a vše závisí na zajištění financování. Dále je připravena výstavba vodovodního řadu v obci Pševs, pro kterou jsme podali žádost o dotaci na ministerstvo zemědělství a nyní vedeme s ministerstvem jednání s cílem zajistit dotaci v tomto roce. Pokud budeme úspěšní, výstavba bude provedena v roce 2008. Smlouvu s vybraným dodavatelem

máme též uzavřenou. K zajištění vodovodu na Ledkovách řešíme zpracování projektové dokumentace, která bude připravena do konce roku.

Byty do poloviny roku 2008

V oblasti výstavby pěti bytových jednotek v budově čp. 90 (bývalé zdravotní středisko) se dokončuje zpracování projektu, probíhá stavební řízení, které bude ukončeno v měsíci říjnu. Též do konce října bude provedeno výběrové řízení na dodavatele stavby a uzavřena s ním smlouva o dílo. Následně po splnění předcházejících bodů bude v měsíci listopadu uzavřena smlouva o čerpání dotace se Státním fondem rozvoje bydlení, který nám již dotaci přidělil. Výstavba bytů bude provedena do poloviny roku 2008.

Plyn odebírají další domácnosti

V oblasti plynofikace města po provedeném vyhodnocení plníme podmínky přidělené dotace SFŽP na cca 40 %. K tomu, abychom nemuseli vracet část dotace, potřebujeme mít minimálně 50 % přípojek. Ministr životního prostředí vyhověl naší žádosti o prodloužení termínu vyhodnocení plynofikace o jeden rok, tj. do září 2008. Děkuji občanům, kteří se připojili k odběru plynu. Za období od dubna do srpna 2007 aktivovalo přípojky více než 20 vlastníků rodinných domů. Řešení připojení „bytovek“ Bytového družstva Jičín, od kterého jsme si hodně slibovali, je zatím neúspěšné vzhledem k nezájmu uživatelů.

O dalších investičních akcích Vás bude me informovat v příštím vydání Kopidlenských listů.

Josef Tábořský, starosta Kopidlina
(meztitulky KL)

Kroniky přilákaly do knihovny v Mlýnci místní i chalupáře

Obecní kronika, stejně jako obecní knihovna, patřila a stále patří ke kulturnímu dědictví obce či města. Je dobře, že se městu Kopidlno daří obnovit tradici psaní kronik nejen v Kopidlně, ale i v okolních obcích. Záznam událostí v průběhu roku se s léty stává nedostižným dokumentem doby, ze kterého potomci čerpají informace a často i poučení. Ne náhodou je hodnocení obecní kroniky jedním z kritérií soutěže o Vesnici roku. Obec, která má svého kronikáře, je svým způsobem bohatá. V jeho osobě je záruka záznamu událostí, které rychle odnese čas a zapadnou v zapomnění.

Přesvědčili jsme se o tom ve Mlýnci, kde byli v místní knihovně po celé prázdniny vystaveny nejen obě mlýnecké, ale i kroniky Kopidlno a Pševse. Tak jako loni i letos se staly středem zájmu a pozornosti návštěvníků knihovny. Potěšil nás zájem mladších, kteří se chtěli o minulosti své obce dozvědět více. Překvapením byl zájem chalupářů, protože i oni se zájmem

patřali v historii obce, která se pro ně stala často druhým domovem. Ale všem bylo nemožné vyhovět. Třeba jedna z chalupářek chtěla v obecní kronice najít, kudy vlastně vedl plot kolem jejich chalupy, a řešit tím sousedské dohady. Tak to v kronice opravdu není. Zato nechybí popis událostí, které se dotýkají celé obce.

Při prezentaci kronik ve Mlýnci se nejvíce diskutovalo nad fotografiemi připomínajícími významné události, na které vzpomínají dříve narození. Třeba tradiční dožínkové slavnosti nebo slavný sjezd rodáků v roce 1972, dětský den o několik let později. Nebo nezapomenutelná regata lodí na rybníce Zrcadlo v roce 1991. Také tradiční vzpomínka na výroční upálení Jana Husa na začátku prázdnin našla v kronice svoje místo. Nebo jak to bylo, když v roce 1984 projížděl Mlýncem cyklistický Závod míru. Zajímavosti a události, které vyvolávají vzpomínky na mládí, které patří k tomu nejkrásnějšímu v životě.

Fotografie, podle metodiky pro kroniká-

ře, již v novém díle mlýneckém nenajdeme. Snažíme se ale tvořit fotografickou přílohu, která vzniká současně s kronikou psanou. V minulém roce jsme tak získali zajímavé fotografie z kácení stoletého akátu u Martínků. Zajímavý je pohled pomocí fotografií z procházky Mlýncem po hrázi rybníka Zrcadlo v různých ročních obdobích. Chceme zachytit co nejvěrněji život obce i jejích obyvatel. Součástí kroniky jsou vzpomínky a vyprávění zde žijících nebo jen přechodně pobývajících zajímavých lidí.

V duchu moderní doby uvažujeme o elektronické podobě kroniky. Chceme mít vedle sebe dvě. Tu v počítači, s fotografiemi a dokumenty, ale i tu ručně psanou, s fotografickou přílohou. Kouzlo té ručně psané je nepřekonatelné. Potvrdil to zájem čtenářů mlýnecké knihovny o letošních prázdninách. Každý týden si kroniku prohlédlo pět až šest zájemců, kteří kronikami nejen listovali, ale živě nad popsány událostmi diskutovali. (osu)

Svaz postižených civilizačními chorobami: ozdravné pobyty i kultura

Rok se sešel s rokem a je tu opět doba, abychom vás informovali o činnosti organizace za uplynulý rok.

Naší hlavní náplní je spolupodílet se na ozdravné péči, na rekondicích rehabilitací. Zaměřujeme se i na poradenskou službu a na zapůjčování zdravotních pomůcek prostřednictvím Centra služeb Jičín. V současné době toto změnilo místo působení. Namísto Železnické ulice získalo velmi pěkné prostory v penzionu na rohu Vrchlického a Husovy ulice v Jičíně. Pro zdárný chod všech akcí jsou stanoveny úřední dny, a to po, út, st, od 9 do 12 hodin.

Ozdravných pobytů se zúčastnilo několik členů, a to v září dvě členky relaxačního pobytu v Čalovu, jeden člen rekondičního pobytu v Janských Lázních.

V letošním roce se relaxačního pobytu v Čalovu zúčastnilo šest členek, dvě členky rekondičního pobytu pro diabetiky v Janských Lázních, tři členky v srpnu na vertebrogenní syndrom v Deštném v Orlických horách.

Nezůstáváme pozadu ani za kulturou. Snažíme se zajišťovat akce, aby se líbily. V září loňského roku jsme uspořádali zájezd do Litoměřic na Zahradu Čech. Koncem roku jsme navštívili dva předvánoční koncerty v Libáni, a to Václava Hybše a Václava Kyziváta. V prvním čtvrtletí tohoto roku jsme navštívili v Poděbradech zábavný koncert Kozlovky. V dubnu jsme zhlédli Producenti v Hudebním divadle Karlín. Zájezd byl zároveň i prohlídkou

znovu obnoveného divadla po povodních v roce 2002.

Pro nezájem občanů města jsme neuskutečnili jak vánoční besídku, tak návštěvu koncertu dechových hudeb na Vackově Vysokém Veselí. Ten navštívilo individuálně několik členů s plným uspokojením. Jako poslední akci v letošním roce (27. listopadu) plánujeme návštěvu divadelního představení HELLO, DOLLY v Mladé Boleslavi. Přihlášky bude přijímat pí Válková v drogerii.

Každoročně zajistíme výroční schůzi za přítomnosti členů OV SPČCH Jičín, zástupců města a ČČK. Její zahájení zpestřilo vystoupení dětí ze ZŠ v Kopidlně, za které děkujeme. V průběhu schůze probereme činnost organizace, pohovoříme o rekondicích a ozdravných pobytech, řešíme diskusní příspěvky a upřesníme plán práce na další období. Jsme přesvědčeni, že zájem o činnost organizace se projevuje vysokou účastí členů na schůzích, což nás zavazuje k dalším aktivitám.

Nesmírně si vážíme přístupu MěÚ v Kopidlně k naší organizaci. Nejen že umožňuje výboru SPČCH se pravidelně scházet na MěÚ, ale projevuje zájem o činnost organizace poskytnutím finančního příspěvku. Veřejně děkujeme MěÚ za podporu naší činnosti a věříme, že přízeň si udržíme i nadále.

O dalším dění vás budeme informovat i nadále.

Výbor základní organizace
SPČCH Kopidlno

Vykradení úřadu

Ve středu 11. července v šest hodin ráno bylo policistům na obvodní oddělení v Kopidlně oznámeno vloupání do Městského úřadu v Kopidlně. Šetřícím policií bylo zjištěno, že neznámý pachatel vnikl do budovy oknem na WC, které vypáčil ze dvora. V přízemí zloděj vypáčil dveře do třech kanceláří, na schodišti rozlomil cylindrickou vložku zámku mříží do prvního patra a tam vypáčil jednak dveře do chodby ke kancelářím, ale také další troje dveře do kanceláří. Po prohledání všech kanceláří odcizil výpočetní techniku a elektroniku za 153.242 koruny, monitor, PC, notebook, digitální fotoaparát, flash disky atd. V kanceláři starosty vypáčil příruční plechový trezor, ze kterého odcizil klíče od osobního automobilu. Celková škoda, která vznikla úřadu včetně poškození věcí, je vyčíslena na 170.000 Kč.

Požár cukrovaru

V noci na pátek 7. září se vloupal neznámý pachatel do administrativní budovy cukrovaru v Kopidlně. Uvnitř vnikl do jedné z kanceláří, kde z okna vyhodil PC, tiskárnu, monitor, telefon a rádio. Následně v kanceláři založil požár, který ji kompletně zničil. To mu bylo zřejmě málo, a tak se pokusil založit požár ještě v dalších třech místnostech, což se mu nakonec nepodařilo. Celková škoda byla přesto vyčíslena na půl milionu korun. Případ šetří policisté obvodního oddělení v Kopidlně.

podle www.jicinsky.net

Nové učebny pro školáky

Nové učebny v nástavbě nad jídelnou mohou od nového školního roku využívat žáci základní školy v Kopidlně stejně jako jejich učitelé nové kabinet. Stavební akce, která probíhala přes prázdniny, byla zakončena v první školní den slavnostním otevřením za účasti členů obou komor parlamentu a starostů okolních obcí. Práce ve školním areálu za 11 milionů korun jsou hlavní investiční akcí města v letošním roce a radnice na ni měla k dispozici desetimilionovou dotaci. Už loni ale proběhla v kopidlenské škole rekonstrukce jídelny a kuchyně v hodnotě přesahující 21 milionů korun, na kterou město čerpalo patnáctimilionovou státní dotaci, a práce se nemají zastavit ani v dalších letech, kdy přijde na řadu tělocvična a spojovací koridor se šatnami. (kl)

přípitek v nových učebnách: poslankyně parlamentu Hana Orgoníková a starosta Kopidlna Josef Táborský

hosté při slavnostním otevření

školní kuchyňka

zápis do pamětní knihy

celkový pohled na novou nástavbu

„Zlaté návrší“ v Suchém Dole: táborníci nakupovali pozemky

Na Divoký západ do doby „zlaté horečky“ zavedla účastníky letošního letního tábora v Suchém Dole celotáborová hra Zlaté návrší. Organizátor, Pionýrská skupina Kopidlno, sáhl pro námět do tvorby Jaroslava Foglara, který upravil na místní podmínky.

Peníze i za úklid

Cílem každé družiny bylo získat co nejvíce pozemků, které bylo potřeba skládat z dílců. Šerif (vedoucí tábora) prodával družinám jednotlivé dílce pozemků podle předem daných pravidel. V případě, že družina získala nadpoloviční počet dílců z jednoho pozemku, vyplácel subvence. Jednotlivá družstva mohla mezi sebou pozemky obchodovat formou dražby. Také se stalo, že dílec původně prodaný šerifem za 20 pesos byl v průběhu hry vydražen i za 400 pesos. O urputnosti při dražbách a dobré strategii družin svědčí skutečnost, že se žádné skupině nepodařilo získat byť jediný celý pozemek. Natolik se družiny vzájemně hlídaly. Takže nakonec zvítězila družina, která získala nejvíce dílců.

Nákupy dílců probíhaly zpravidla jednou denně. Děti si „vydělávaly“ táborové peníze umístěním ve hrách a soutěžích, ve sportovních kláních, ale také úklidem ve stanech. Odměny byly vypláceny i za mimořádnou aktivitu.

S novými čluny na vodu

Oproti minulému roku, kdy se táborová základna proměnila ve všudypřítomnou břečku, bylo letos počasí téměř ideální. Proto jsme mohli na blízkém rybníce využít nově zakoupených člunů, navštívili jsme i koupaliště v Polici nad Metují s blankytně modrou vodou. Uskutečnil se také tradiční výšlap do skal. Téměř všechny děti si vyzkoušely spaní „pod širákem“. Sestřelili jsme spoustu her a

bojovek, včetně oblíbeného nočního průniku do tábora. To je stručný výčet z bohatého programu.

Přepadení v táboře

Letos jsme zažili i „přepadení“, když skupina místních mladíků pronikla do tábora, a než se hlídka vzpamatovala, chyběla na stožáru vlajka. Je pravda, že Klára mladíky za hranicemi tábora dohonila, avšak za vrácení vlajky byly stanoveny požadavky: pozvání na oběd a obsluha z řad táborníků. Původně požadované občerstvení ve formě lahváčů bylo zamítnuto vzhledem k věku mladíků. Požadavky byly z naší strany splněny, a vlajka mohla opět vystoupat na stožár. Je třeba podotknout, že vlajka nám byla předána vypraná a vyžehlená.

Děti si na památku z tábora přivezly trička s nápisem „SUCHÝ DŮL 2007“, která jsme

dostali darem od Renaty (Kopidlenská ji znají pod dívčím jménem Hojerová). Renata je již několik let naším příznivcem a náš tábor dle svých možností podporuje.

Beze slova celý den

Všichni si vytvořili i batikovaná trička. Někteří používali techniku sypané barvy, jiní využili při barvení, resp. odbarvování savo. Všichni jsme si tak odvezli pěknou upomínku na letošní tábor.

Ještě jeden výkon stojí za zmínku. Jednou z možností, jak získat pro svoji družinu táborové peníze, byla zkouška mlčení. Úkolem táborníků bylo vydržet alespoň tři hodiny bez mluvení. Tento úkol byl pro většinu účastníků nesplnitelný. O to víc je třeba vyzvednout výkon třináctiletého Lukáše Noska, který vydržel mlčet dvacet sedm a půl hodiny.

Jiří Machula

Tábor v Ledcích praskal ve švech, na některé zájemce se nedostalo

Tradiční dětský tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích opět prvních čtrnáct dnů v měsíci červenci přivítal 92 dětí z různých konců republiky, o které se po tuto dobu staralo 20 členů personálu a vedoucích. Děti byly rozděleny do deseti družin, a tak za chvíli v táboře pobíhali již Bobři, Medvědi, Krahujci, Lišáci, Vlčáci a Bizoni či Žáby, Vlaštovky, Veverky a Berušky. Kapacita tábora byla zcela naplněna a na některé zájemce se vůbec nedostalo. Na velkém zájmu je vidět, že tábor se skutečně líbí. Vedle dětí z Kopidlna zde bylo hodně dětí z Libáňska či Rožďalovicka a díky velice povedeným internetovým stránkám www.ledce-kopidlno.wz.cz, o které se stará Mirek Kopecký, hodně dětí přibýlo i ze vzdálenějších míst.

S dr. Holubem za Masaji

Počasí bylo takové jako celé letošní léto. Byly hezké dny, ale byly i prudké deště a chladné noci. Děti a jejich vedoucí ale vše snášeli velmi dobře a s humorem. Nějaké slzičky stesku také ukáply, ale většinou byly rychle pryč. Ostatně program tábora byl pořádně nabitý, a tak opravdu volného času moc nezbyvalo. O táborovou hru, letos nazvanou V zemi Masajů, se postaral Věna Slavík, o soutěže jednotlivců zase Mirek Kopecký s Markem Hainišem. Zvláště úvodní divadelní scénky z cest dr. Holuba po Africe u některých úkolů táborové hry byly velmi působivé. Každý úkol této hry měl vždy legendu z cest známého českého cestovatele.

Netradiční souboje slavily úspěch

Již tradičně byl první týden většinou věnován kvalifikačním táborové olympiády ve střeleckých a atletických disciplínách. Druhý týden probíhaly již finále olympiády, výlety do okolí tábora a další soutěže, třeba o nejlepšího táborníka či branný závod tříčlenných

hlídek. Velké oblibě se opět těšily ledecké hry, které od loňského roku vyplňují program celého jednoho dne v netradičních soutěžích, jako je hasičský souboj, hod kládou, noční souboj, přetlačovaná pichlavým ježkem a podobné další „sranda“ disciplíny. Kolektivní hry jako přehazovaná, vybíjená, přetahovaná, štafetový běh, volejbal či fotbal však také nemohly chybět, zrovna tak jako stezky odvahy či noční hra.

S úklidem to bylo slabší

Celodenní výlet pro starší byl tentokrát směřován do nově otevřeného zámku a zahrady v Loučeni. Koupání jsme si letos moc neužili, ale i tak někteří jednotlivci chtěli do rybníka skoro za každého počasí. Tři táboráky – na začátku, uprostřed a na konci tábora – opět ukázaly, že během 14 dnů se kolektivní družiny skutečně sžily a dokázaly vytvořit

pěkný program. Probíhala též tradiční soutěž pořádku, ale nutno přiznat, že až na některé jednotlivce či spíše jednotlivkyně je tato činnost většinou dětí poněkud cizí.

Také jsme na táboře přivítali některé milé hosty, jako starostu Kopidlna ing. Tábořského či starostu Sokola Kopidlno bratra Brodského s manželkami. Jejich zájem o dění v táboře nás opravdu potěšil.

Děni jsme zachytili na CD a DVD

Během tábora se vytvořilo mnoho nových hezkých kamarádských vztahů, a tak na závěr ukáply i nějaké ty slzičky. Pro některé dlouholeté táborníky byl tento tábor posledním po ukončení ZŠ a docela nás těší jejich zájem pracovat v následujících letech jako vedoucí. Celý tábor byl pod dohledem řady senzacivních fotografů z řad vedoucích, a tak po ukončení tábora vzniklo pro zájemce i nabitá CD a DVD dokumentující průběh celého tábora. Již tradičně část z těchto fotografií a videí bude brzy zveřejněna i na našich internetových stránkách.

Tábor utekl jako voda a za chvíli se již budeme muset věnovat přípravě dalšího v roce 2008. Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem vedoucím a personálu tábora za to, že věnovali 14 dní a někteří mnohem mnohem více ze svého volného času dovolených či prázdnin našemu táboru. Vždyť příprava tábora začíná brigádnickou činností již v dubnu. Také chci poděkovat některým rodičům a členům TJ Sokol, kteří se podíleli na výstavbě tábora, a v neposlední řadě též MěÚ Kopidlno za finanční podporu, bez které bychom těžko mohli uskutečnit plánované úpravy tábora.

*Za kolektiv vedoucích Ing. Milan Šafler,
vedoucí tábora*

Paličkové plavky byly překvapením čtvrtého prázdninového paličkování

Dokončit ročníkové práce a naučit se používat korálky a twist art provázek v paličkové krajce, takové byly cíle čtvrtého prázdninového paličkování, které probíhalo na zahradě u Hladíků v Kopidlně. Sešly jsme se celkem sedmkrát, vždy v pondělí od 9 do 12 hodin.

Do základní školy v Kopidlně už dávno nechodí, a přece si i o letošních prázdninách našly čas a přišly se podívat: Petra Pušová, Lenka Špačková a Katka Váchová. Navštívila nás i paní Blanka Prokopcová (Hlavatá), která se také zajímá o paličkovanou krajkou. Věnovala nám několik podvinků (předloh), z nichž jeden stihla Lenka Špačková upaličkovat. Paní Naďa Novotná se snažila proniknout do tajů frivolitkované krajky. Mezi nejpijnější členky kroužku ze školy v Rožďalovicích, které jezdily do Kopidlna, patřila Lenka Nejedlá a Anička Palánová.

Největším překvapením letošních prázdnin byly paličkové plavky. Již při podzimním setkání s Lenkou a Katkou jsme v časopisu Paličkování našly velice zajímavý obrázek upaličkových plavek s dalšími doplňky. A hned jsme měly námět na své prázdninové setkání. Lenka se pustila do navrhování podvinků na plavky. Výsledek na sebe nenechal dlouho čekat a do týdne byla malá módní přehlídka. Lenka předvedla svůj originál – paličkový vrchní díl plavek.

A jak se nám podařilo splnit své prázdninové cíle? Katka Hladíková odevzdala svoji ročníkovou práci, z twist art provázku jsme upaličkovaly několik andělů pro štěstí, velikonoční kraslici a z korálků náramky a náhrdelníky, dvě kravaty, postavu ženy v buňkové půdici, krajinku, kostelíček, kočku a kohouta.

Lenka Špačková předvedla svůj originál, paličkový vrchní díl plavek.

A naše plány na příští prázdniny? Víme, že se budeme opět scházet (ať si kdo chce co chce říká) a těch plánů máme víc. Necháme se trochu překvapit, co nového přinesou módní trendy, ale určitě budeme paličkovat s drátkem. Máme před sebou ještě důležitý a náročný úkol – vláčkovou půdici s vráňátky a obtahovačkou.

I v tomto školním roce činnost kroužku při ZŠ Kopidlna pokračuje. Scházíme se většinou pravidelně podle domluveného

a zveřejněného rozpisu v budově druhého stupně, ve středu od 13.30 do 15.30 hodin. Druhou vedoucí kroužku je paní Marie Zábrahová.

Případné další informace můžete získat na telefonním čísle 493 551 595. Tímto bych chtěla pozvat další dívky od 3. do 9. třídy, které by měly zájem naučit se základům paličkové krajky.

Mgr. Jana Hladíková, vedoucí kroužku

Oldřich Suchoradský

V červnu letošního roku se konaly v zámeckém parku v Kopidlně historicky první svatební obřady u nás mimo obřadní síň kopidlenského městského úřadu.

Maminka nevěsty, paní Lhotová, připravila své dceři svatbu přímo pohádkovou. Myslím si, že takovou svatbu by si přála nejedna z přítomných dívek, které měly možnost celý obřad vidět.

Studenti zahradnické školy zajistili květinovou dekoraci a nutno říci, že odvedli pod vedením paní Zajícové skvělou práci. Nemaľou měrou tím přispěli k vytvoření pohádkově kouzelné atmosféry, umocněné živou přírodou, která provázela celý svatební obřad. Nepokazilo ji ani počasí. I když drobně pršelo, nevěsta byla překrásná, roztomilá družička zasypala květy cestu novomanželů až před rozkvetlý oltář. Tam starosta města ing. Josef Táborský pronesl svou slavnostní řeč, která chytala za srdíčko, a pak už zaznělo „ano“, kvůli kterému se ten den všichni sešli.

Každé uzavření manželství je jedinečné, ta chvíle, kdy se dva životy spojí v jeden, je neopakovatelná, ale svatební den novomanželů Lucie a Pavla Lemmerových, byl výjimečný. Krásným prostředím, živou přírodou, teplým letním deštěm. To vše připravilo zážitek, na který se jen tak nezapomíná.

Přejme tedy novomanželům hodně štěstí, porozumění, vzájemné tolerance a stále v srdcích tolik lásky, kolik jsme viděli v jejich tvářích 2. června 2007.

Růžena Horynová, matrikářka

Ano si řekli snoubenci poprvé v zámeckém parku

V Kopidlně se utkali socani a ptáci, vítězství slavili na obou stranách

Velké očekávání provázelo prestižní fotbalovou akci v Kopidlně. V sobotu 4. srpna se od 14. hodin utkali místní socani s místními ptáky hned na několika frontách. Po přivítání hostů starostou města Josefem Tábořským a zdravici paní poslankyně Hany Orgoníkové se jako svěží vánek roztančily na hřišti TJ výtečné kopidlenské mažoretky, ověněné nesčetnými úspěchy z řady regionálních, ale především celostátních i zahraničních soutěží.

Poté kapitáni obou týmů - za ptáky předseda místního sdružení ODS Ladislav Komárek a za socany předseda místní organizace ČSSD Roman Novák - losovali o strany a míč. Po slavnostním výkopu byla odstartována nemilosrdná bitva, musím však říci, že až na jeden dva zákroky v mezích fair-play. Hráli jsme 4x12 minut a ve třech 15minutových přestávkách soutěžily tříčlenné týmy socanů, ptáků a savců v dospěláckých dovednostech - slalom s púllitrem, pивní štafeta a pivko na ex.

Zápas se od první chvíle vyvíjel ve prospěch ptáků (jak protivníci nezapomenou poznamenat: bylo to především z důvodu zápujčky tří výborných hráčů socanů do družstva ptáků, protože ptáků bylo pouze šest a při systému 6+1 by byli ve velké nevýhodě). První čtvrtinu projeli socani 1:3. V přestávce proběhla soutěž ve slalomu s púllitrem a tu naopak bezpečně vyhráli.

Brankář socanů (kapitán) dal ve 2. čtvrtině šanci mladému nadějněmu žákovskému gólmánovi, a družstvo opět prohrávalo 2:6. To už tedy bylo ohně sranda, pánové a dámy. Ve druhé pauze socani opět porazili savce a ptáky v pивní štafetě a vysněný soudek piva měli na dosah.

Brankář socanů přestal zápas moderovat a od mikrofonu se opět postavil na brankovou čáru. Po 3. čtvrtině 2:7.

O přestávce sice socani nevyhráli soutěž

v pití na ex, ale na celkové vítězství jim to stačilo. V poslední čtvrtce se snažili vsítit kontaktní gól a povedlo se, 3:7. Nato dostali ještě dva buřty od ptáků a s výsledkem 3:9 rozhodčí zápas ukončil.

Pořadatelé děkují hostům za povzbuzování - paní poslankyni Orgoníkové, panu poslanci Böhnschovi a náměstkovi hejtmana panu Kuřikovi. Děti byly také spokojené, protože dostaly nanuky zdarma a mohly se vyblbnout na nafukovacím hradu Algida. (rom)

Historie kopidlenského šachu: talenty, které upoutaly pozornost

V minulém díle šachové historie jsme se věnovali největším kolektivním úspěchům mladých šachistů. Je typické, že těch největších jsme dosáhli právě v soutěžích družstev. Tam jsme byli vždy velmi silní. Naopak v soutěžích jednotlivců jsme se prosazovali velmi obtížně. Individuální výsledky, kterých naši svěřenci dosahovali, nebyly dlouho nijak významné. Sami jsme si to vysvětlovali poměrně úzkým výběrem dětí z kopidlenské školy, ve srovnání s oddíly velkých měst, kde měli výběr se stovek, často i tisíců dětí mnoha škol. Přitom skutečný talent se i v šachu narodí jen mimořádně a jeho objev je často dílem náhody. Když jsme později svoji činnost rozšířili i na rožďalovickou školu, okruh dětí, které kroužek navštěvovaly, se podstatně rozšířil a tím se i zvětšily naše šance při výběru opravdových talentů. Odhadujeme, že za 35 let činnosti kroužku jím prošlo na 1200 dětí ze školy v Kopidlně, Rožďalovicích a Křinci. Můžeme říci, že skutečných talentů mezi nimi bylo jen několik. Zkusme některé připomenout a popsat jejich úspěchy.

V předchozích dílech „historie“ jsme dost podrobně psali o úspěších Mirka Hnáta a Karla Komárka. Těžko jejich talent hodnotit, protože kroužek navštěvovali pouhé 2 roky. Ale jejich individuální výsledky soutěžích družstev byly pozoruhodné. Z těch dalších už můžeme směle za talenty označit Mirka Vavrouška, Hanku Knížkovou, Ivana Čapka, jistě i Romana Kotláře. Jako první na sebe v soutěžích jednotlivců v rámci Východočeského kraje upozornil v roce 1972 svým 7. místem Jirka Novák. Skutečnou senzaci ale bylo vítězství Fandy Havíře na 9. ročníku Orlické šachovnice v roce 1975 v Ústí nad Orlicí, kde zvítězil mezi 77 účastníky. Potvr-

Jiří Novák z Kopidlny se jako první prosadil v krajském přeboru jednotlivců

František Havíř vyhrál prestižní turnaj – Orlickou šachovnici

zením kopidlenského triumfu bylo 4. místo jeho kamaráda Ivana Čapka ve stejném turnaji. O rok později tato dvojice svůj úspěch zopakovala na Přeborech žáků Východočeského kraje v Rybitví, kde skončili hned za vítězným Brychtou z Hlinska. Jen si pořadí z Ústí prohodili.

V té době se žákovské soutěže na celostátní úrovni neorganizovaly a končily zpravidla v krajích. Teprve po roce 1977 vznikl systém Festivalových turnajů na celostátní úrovni, podle věkových kategorií. Soutěže se z krajů přesunuly na celostátní úroveň. Brzy jsme se začali v těchto soutěžích prosazovat, nejen samotnou účastí, zvláště v soutěžích dívek. Protože děvčatům našeho šachového střediska chceme věnovat celý díl „historie“, podívejme se na největší úspěchy chlapců. V těch letech se těžiště naší činnosti přesunulo do Rožďalovic. Zde se objevil asi největší talent naší historie – Jan Knížek. Už v 8 letech se na celostátním finále umístil mezi 24 účastníky na 2. místě. Své postavení v podstatě potvrdil o dva roky později, na celostátním finále do 10 let na Podkosti, kde skončil 4. Umístění v prvé desítkě žáků udržel i v turnajích do 12 a 14 let. Mýtus o tom, že na malém místě nemá šanci proniknout mezi nejlepší, prorazil ve svých 15 letech, kdy se stal vítězem přeboru a mohl se pochlubit titulem mistra republiky do 16 let. To vše dokázal v roce 1989 vítězstvím v Ostravě. Jenda Knížek byl mimořádně schopný, přitom skromný chlapec. Dosahoval mimořádných

výsledků na nejrůznějších turnajích po celé republice. Byl velmi úspěšným reprezentantem Středočeského kraje na prázdninových přeborech 6členných krajských družstev (Poháru ČR), když svým výkonem na 5. šachovnici pomohl Středočechům v roce 1985 k vítězství a tím i titulu Mistrů republiky. Asi největším úspěchem v individuální soutěži je jeho vítězství v Turnaji nadějí v Havířově v roce 1984, kde vyhrál mezi 91 účastníky. Vynikajících výsledků dosahoval i na námi pořádaném Turnaji špuntů. Je naším nejúspěšnějším účastníkem, který vlastní kompletní sbírku všech tří „špuntů“ v tomto turnaji.

V souvislosti s tímto rožďalovickým talentem si nemůžeme odpustit jedinou odbočku k největšímu talentu dívek rožďalovické líhně. Stejně jako Jenda, tak už v roce 1983 dosáhla Alenka Vávrová až na samý vrchol žebříčku hráček a stala se přebornicí republiky do 16 let dívek, na přeborech v Chotěboři.

Z kopidlenských nadějí pozdní éry činnosti kroužku byl určitě největší osobností Fanda Drbohlav. Už jako mladší žák vynikal nad ostatní. Na vrcholy v soutěžích žáků ale nedosáhl. Ještě jako žák z našeho kroužku přestoupil do šachového oddílu dospělých, do Kolína, kde si budoval kariéru mezi dospělými. Podařilo se mu dostat se na několik sezon do sestavy A družstva Kolína hrající v nejvyšší celostátní soutěži – v Extralize, kam patřilo 8 nejlepších družstev republiky.

pokračování na straně 13

Historie kopidlenského šachu: talenty, které upoutaly pozornost

pokračování ze strany 12

Právě na Drbohlavovi a dalších neúspěšnějších hráčích kopidlenského střediska lze ukázat největší slabinu naší činnosti. Rychlý a nadějný vývoj v žákovském věku po odchodu ze základní školy skončil. V našem městě nevznikl za celé roky působení střediska mládeže na škole oddíl dospělých, kde by vychované naděje mohly ve svém zájmu pokračovat a dále se rozvíjet. A tak se jejich sportovní vývoj zastavil a většina se k šachové hře v životě již nevrátila. Výjimkou, vedle Drbohlava, byl Ivan Čapek, hrající několik let za Jičín a po odchodu do Hradce Králové jako hráč místní Slávie. Také Jan Knížek pokračoval několik let, jako aktivní hráč Slovanu Lysá nad Labem, který se později sloučil právě s Kolínem v jedno z nejsilnějších družstev v republice.

Byly snaha a vynikající výsledky našich mladých šachistů marné? Těžko soudit! Filozofii naší zájmové činnosti s dětmi na kopidlenské, později i rozďalovické a křinecké škole bylo – dát dětem do života zajímavou činnost, která jim bude pomáhat navazovat přátelství a vhodně naplňovat volný čas. Mistři a velmistři jsme v plánu nikdy neměli.

Oldřich Suchoradský

Jan Knížek z Rožďalovic byl největším šachovým talentem střediska mládeže (vlevo)

Fanda Drbohlav, největší talent kopidlenského šachu (výřez vpravo)

Vzpomínka na T. G. Masaryka

14. září uplynulo již sedmdesát let od úmrtí našeho prvního presidenta Tomáše Garrigua Masaryka. President Masaryk, filosof velkých duchovních hodnot, od přírody vůdčí postava. Zaslouží si proto, aby zůstal trvale v paměti národa a ani v budoucnosti nezapomenut. Spolu se svojí manželkou vždy bojoval za spravedlivé sociální uspořádání společnosti. Od jeho smrti nenašla republika osobnost, která by ho nahradila. Protože vyšel z chudé rodiny, dokázal pochopit život pracujících lidí. Sám šel příkladem a uměl skromně žít. Jako vzpomínku na jeho příkladný život připomeňme dvě události z jeho bohatého života.

První souvisí s jeho celoživotní láskou ke koním. Masaryk byl vášnivým jezdcem. Starý pán – jak presidenta nazývali členové vlády – rezolutně prohlásil, že slavnostní přehlídku v rámci oslav významných státních svátků a vojenských cvičení bude vláda absolvovat výlučně na koních. Všem ministrům dal na vědomí, aby si obstarali koně a naučili se pořádně jezdit. Kdo neměl v úmyslu zúčastnit se slavnostních přehlídek na koni, musel se omluvit. Pan presi-

dent sice nenaléhal na členy vlády, aby za každou cenu absolvovali jízdu na koni, ale absentéry si velmi dobře pamatoval. Přímo nesnesitelné pro pány ministry na koních byly slavnostní salvy vystřelené na jejich počest. Často hned po prvním výstřelu se někteří z nich ocitli na zemi, což starý pán komentoval slovy: „Ale pánové, to už jsme zase podcenili jízdu na koni?“

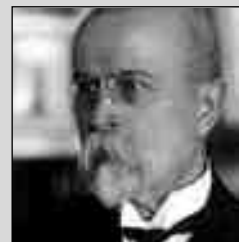
Druhá vzpomínka je spojena s Kopidlmem v souvislosti s jeho cukrovarnickou tradicí. Jedno sobotní odpoledne v roce 1924 si pozval pan president do Lán tehdejšího předsedu vlády Antonína Švehlu a položil mu tyto otázky: „Řekněte mi, pane premiére, které resorty jsou pro naši republiku nejdůležitější.“ Pan premiér po krátkém zamyšlení odpověděl: „Jsou to sklářský průmysl, cukrovarnický průmysl a dřevařský průmysl.“ Pan president v otázkách pokračoval: „Nyní mi vyjmenujte za každý resort tři instituce, které dotýčný průmysl nejlépe reprezentují.“ Nato A. Švehla za cukrovarnický průmysl jmenoval Výzkumný ústav řepařský v Semčicích, Výzkumný ústav cukrovarnický v Praze-Střešovicích a Cukrovar s rafinérií v Mělnice. Po tomto

rozhovoru pan president do roka a do dne všechny jmenované instituce navštívil. Většinou vlakem, za doprovodu své dcery dr. Alice Masarykové. Na nádražích na ně čekal kočár se čtyřspřežím. Pan president se zajímal živě a detailně o šlechtění řepy, což velmi překvapilo pracovníky ústavu.

V té době bylo Československo řepařskou a cukrovarnickou velmocí. I když ČSR představovala pouhou desetinu procenta světové pevniny, tak uspokojovala světovou spotřebu cukru z 15 %. Budovali jsme cukrovary nejen v Evropě, ale i v zámoří. Specialisté ze zahraničí se k nám jezdili učit pěstovat řepu a vyrábět z ní cukr.

Každý národ má předurčeno své naplnění. Pokud však nemá schopné osobnosti a nebo z nesmyslných důvodů nemohou vyniknout, tak může skončit na smetišti dějin. T. G. Masaryk byl náš poslední vůdce, který uměl využít duchovní sílu ve prospěch svůj i celého národa.

Antonín Erben

V průběhu staletí vyrostlo na Ještědu několik turistických chat

Snad každý z našeho kraje někdy zavítal pod úpatí vrchu Ještědu nebo alespoň spatřil siluetu tohoto kopce zakončeného špicí stejnojmenného hotelu, tvořící již dlouhá léta dominantu města Liberce. Vrchol Ještědu lákal již od pradávna zájem turistů, s nimi sem přicházeli i první obchodníci a na samotném vršku kopce se tak začala odehrávat zajímavá historie, která měnila vzhled tohoto impozantního kopce.

Vrcholek Ještědu byl dlouho prázdný, od roku 1737 zde stál pouze kamenný kříž, který sem umístil pan Melchior Lorenz, úřední správce z Liberce. V roce 1844 vystoupil na Ještěd velký počet vojáků pěšího pluku Wellington, který potlačoval na Liberecku nepokoje spojené s rozbíjením strojů. Chudě žijící manželé Florián a Barbara Haslerovi z Horního Hanychova v tom viděli možnost výdělků, půjčili si proto housky, uzeninu i víno a s naplněným košem vystoupili na vrcholek Ještědu, což přišlo vojákům velmi vhod. Nápad Haslerových se zalíbil i lesníku Hebeltovi z Hořenín Pásek a ten postavil na Ještědu roku 1847 první dřevěný domek, který později Haslerovým pronajal. Domek však v roce 1850 vyhořel, a tak si Haslerovi postavili vlastní chatu z kamene se střechou z chvojí. Sem nosili za každé slunečné neděle i o svátcích potraviny a vodu pro výletníky. Chata dobře prosperovala, a tak ji neustále rozšiřovali. Za nepříznivého počasí zde bylo možné v nouzi i přenocovat. Tehdy vedla přes Ještěd hranice dvou panství - knížete Rohana ze Sychrova a hraběte Clam-Gallase. V roce 1868 postavili Haslerovi na Ještědu novou chatu, zejména z dobrovolných příspěvků, a získali rovněž výčepnickou koncesi. Ještě téhož roku poškodila obě stavby silná bouře, přičemž starší chata byla úplně zničena.

Pravděpodobně v upomínku na návštěvu knížete Camilla Rohana byl nad chatou postaven kamenný obelisk, tzv. Rohanův kámen, který stojí na Ještědu dodnes. Dne 7. 5. 1876 byla na Ještědu postavena ze dřevěných trámů první vyhlídková věž, která však rychle chátrala, a tak byla v roce 1889 stržena a byla postavena druhá dřevěná věž, která zde stála do roku 1903.

V roce 1885 přešla chata po Haslerových do správy německého turistického spolku. Tím tedy začalo druhé období vývoje turistických chat na Ještědu, ve kterém zde dominovali příslušníci německé národnosti. V roce 1885 přistavěl německý turistický spolek k původní chatě verandu pro 200 osob a o tři roky později do ní byl zaveden i telefon. V červenci 1893 pak zachvátil tento objekt velký požár.

V letech 1885–1892 vystoupil počet návštěvníků Ještědu až na 12 000 lidí za rok a chata už neodpovídala požadavkům moder-

ní turistiky. Německý turistický spolek proto začal uvažovat o stavbě nové chaty, která začala počátkem května roku 1906. Bylo nutné překonat obtíže spojené s dopravou materiálu, neboť na Ještěd tehdy nevedla ještě žádná cesta. Materiál ke stavbě byl na vrcholek dopravován pomocí tažných zvířat. Dne 27. 7. 1906 se na Ještědu konala oslava u příležitosti položení základního kamene a po zdárném překonání finančních potíží se podařilo chatu úspěšně dokončit. Dne 13. 1. 1907 se konalo slavnostní otevření

nové spolkové budovy, tzv. Ještědského domu. Stavba se skládala z kamenných základů, hlavní a vedlejší křídla chaty byly ze dřeva a dominantu stavby tvořila 23 metrů vysoká kamenná vyhlídková věž. Materiál pocházel přímo z Ještědu. Od této doby vytvářela tato chata specifickou dominantu Ještědu, na kterou byli hrdí Němci i Češi. Na paměť postavení Ještědského domu byl vyhotoven pamětní kámen s nápisem:

*Das Jeschkenhaus hat der Deutsche Gebirgsverein mit Spenden und Opfern unseres deutschen Volkes erbaut.*¹⁾

V letech 1932–33 se liberecký německý turistický spolek stal také iniciátorem stavby lanové dráhy na Ještěd. Po II. světové válce byl německý turistický spolek zrušen a jeho majetek přešel do vlastnictví Klubu československých turistů. Chata na Ještědu přešla po válce do provozu jako zařízení Restaurací a jídelen. Začalo tak třetí období vývoje turistických chat na Ještědu.

V roce 1962 byla provedena důkladná rekonstrukce a modernizace budovy hotelu na Ještědu podle návrhu architekta Karla Wintera z libereckého Stavokombinátu. Koncem ledna 1963 však nastala velmi mrazivá noc a při neopatrném rozmrazování vodovodního potrubí vypukl požár, který se nepodařilo uhasit. Tehdy znemožnily vysoké sněhové závěje úspěšný zásah požárníků a nepomohla ani rychlá doprava hasicích přístrojů lanovkou. Dřevěná část budovy shořela úplně, kamenné části byly značně poškozeny. Začalo

se tedy uvažovat o stavbě nového objektu. Ten měl v budoucnu sloužit i jako spojovací středisko, zejména pro televizi. Projekt vypracoval podnik SIAL, architektonickou část architekt Karel Hubáček, statiku ing. Zdeněk Patman a interiéry akademický malíř Otakar Binar.

Dne 30. 7. 1966 byl slavnostně položen základní kámen a stavba byla svěřena Pozemním stavbám Liberec, které ji dokončily 21. 9. 1973. Vznikl tak velmi neobvyklý objekt, za který byla architektu Hubáčkovi v roce 1969 udělena mezinárodní Perretova cena za mimořádné architektonické dílo.

Zajímavý je i tehdejší popis této stavby:²⁾

„Budova má kuželovitý tvar rotačního hyperboloidu, který byl autory zvolen s ohledem na extrémní povětrnostní podmínky na vrcholu Ještědu. Hlavní nosnou konstrukci tvoří železobetonové jádro složené ze dvou soustředných válců do sebe zasunutých a pevně zakotvených v mohutné kruhové základové desce uložené na pevném podloží z tvrdého křemence a prahorní krystalické břidlice. Od paty až po vrchol anténního nástavce měří budova 94 metrů. Nejnížší dvě podlaží obsahují strojovnu, technické vybavení a provozní místnosti. Nad nimi se nachází vyhlídková terasa se vstupy do restaurace a do hotelu. V dalších čtyřech podlažích je umístěna vstupní hala, bufet, restaurace pro 140 osob s kavárnou pro 55 hostů a hotel s 90 lůžky. Následující čtyři podlaží užívá spojovací technika. Ukončení monumentální stavby tvoří trubkovitý nástavec, na jehož vrcholu je upevněna 17 metrů vysoká anténa. V prostorách pro spojovací techniku pracují v současné době tři okruhy barevné televize, šest rozhlasových stanic státních a jedna soukromá, kromě toho se zde zajišťuje dálkové telefonní spojení pro celé Liberecko. ...“

Brzy po ukončení stavby museli stavitelé vyřešit velmi závažný problém. Vlivem silného proudění větru se projevilo totiž nečekané a velmi silné kmitání horní části budovy a hrozila tím destrukce věže. Tento problém vyřešili konstruktéři tak, že se do osy věže instalovalo kyvadlo se šestikilovým závažím a tlumiče. Řešení bylo jednoduché a vtipné.

Hotel Ještěd, dokončený roku 1973, stojí na vrcholku Ještědu dodnes a je chloubou naší moderní architektury. Pokud nepovedou vaše kroky přímo na vrcholek Ještědu, lze ho spatřit za slunečného počasí např. z vrchu Zebín u Jičína, ze zříceniny hradu Kumburk, z hradu Trosky i jiných míst našeho Českého ráje.

Ilona Pluhařová

1) Ještědský dům vybudoval německý turistický spolek za příspěvků a obětí našeho německého národa.

2) Uvedená citace je z práce od Svatopluka Techníka Liberecké domy hovoří II., Liberec 1993, 63 s.

VYSVĚDČENÍ PRO VYCHÁZEJÍCÍ ŽÁKY Každoroční slavnostní předání vysvědčení vycházejícím devátákům proběhlo v poslední den předešlého školního roku v obřadní síni městského úřadu. Po převzetí vysvědčení z rukou třídní učitelky Petry Zelfelové a podpisu do kroniky města dostal každý absolvent pamětní list od starosty Kopidlna Josefa Tábořského a květinu od ředitele školy Pavla Berného. Na konci června kopidlenskou školu opouštělo 33 devátáků, letos má ve dvou devátých třídách 45 žáků.

Kopidlna poskytuje půjčky z Fondu rozvoje bydlení

v těchto programech:

kód	účel	splatnost	úrok	horní hranice
01	Zřízení domovní čistírny odpadních vod k rodinnému domu nebo kanalizační přípojky k rodinnému domu	4 roky	4%	30.000,- na jeden dům
02	Zřízení plynového odběrního místa – topení nebo vaření na zemní plyn	4 roky	0%	30.000,- na jeden byt
03	Obnova venkovních omítek rodinných domů	4 roky	4%	30.000,- na jeden dům
04	Vybudování studny k rodinnému domu, kde není možnost napojení na veřejný vodovod	4 roky	4%	30.000,- na jeden dům

Podmínky účasti ve výběrovém řízení na čerpání z FRB:

žádost o půjčky se podává výhradně na formuláři schváleném radou města:

„Přihláška k výběrovému řízení“

součástí přihlášky je čestné prohlášení o splacených závazcích vůči městu

výběrové řízení se řídí schváleným dokumentem „Zásady tvorby a užití Fondu rozvoje bydlení“ na poskytnutí půjčky z FRB není právní nárok

Regulátory

Rada města Kopidlna prodloužila možnost výplaty příspěvku na regulátory v hodnotě 2.000 Kč do srpna příštího roku.

stav připojení na plyn ke 20. 9.

	Stav k 02/2007	Stav k 09/2007	Plánované připojení
Rodinné domy	87	112	388
Počet bytů v bytových domech	138	138	206
Počet objektů občanské výroby (maloodběr)	22	24	33
Počet objektů průmyslové výroby (velkoodběr)	0	0	1

Podzimní slovo duchovního

Nevlídne počasí a měnící se tvář přírody nás upozorňují na skutečnost, že se blíží konec léta. A nejen léta, ale také se naplňuje tento kalendářní rok. Často slyším od lidí, že je pro ně podzimní doba nepřijemná pro svou smutnou náladu, deště a tušení zimy. Chápu to. Přesto se ale domnívám, že všechny části roku mají svou krásu, tajemství a poslání, tedy i ta podzimní. Každý z nás může vidět moudrost a lásku Stvořitele na běhu přirozeného času, na měnící se tvářnosti ročních dob a na řádu přírody, který je velkým darem a inspirací. Život se lépe rozvíjí v řádu, nikoliv v chaosu a nahodilosti. Souznění a soužití s přírodou nám odkazují generace našich předků. Na to bychom neměli zapomínat.

Podzimní čas nám také připomíná konec lidského života. Je to s námi jako s přírodou – rodíme se, zrajeme, přinášíme plody, odpočíváme. Náš život na této zemi je vymezen a jeho čas dán. Proti tomu nic nezmůžeme, to je potřeba přijmout a na tom stavět.

O památce věrných zesnulých budete jistě navštěvovat naše hřbitovy a hroby svých blízkých, kteří odešli na věčnost, zemřeli. A je to dobře, protože náš vztah k nim – i po jejich smrti – mnoho naznačuje. Minimálně to, že láska, úcta a vděčnost jsou veličiny, proti kterým smrt nic nezmůže. Zapálené svíce, květinami ozdobené hroby, vzpomínky a modlitby jsou potřebné pro zemřelé i pro nás a také jsou vyznáním ve vítězství a sílu života.

Církev a křesťanské náboženství nás učí, že smrtí se lidský život nekončí, ale naplňuje. Odcházíme na věčnost, abychom se setkali s Tím, kdo nás stvořil, kdo nás miluje a kdo chce naplnit všechna přání a tužby našeho srdce. Dovolím si ocitovat úryvek z dopisu Wolfganga Amadea Mozarta (1756–1791), který napsal 4. dubna 1787 svému otci: „Prokouknout smrt je pravý účel našeho života. Já jsem se v posledních letech s tímto opravdovým a nejlepším přítelem člověka natolik seznámil, že mně ani sám jeho obraz nenahání strach, ale naopak uklidňuje a utěšuje. Děkuji mému Bohu, že mně uštědřil štěstí a dal mně příležitost poznat smrt jako klíč k naší pravé blaženosti. Nikdy neulehnu na lůžko bez pomyšlení, že další den už třeba nebude, i když jsem mladý. Nikdo z těch, kteří mne znají, nebude moci říkat, že jsem byl jako společník nerudný nebo zasmušilý. Za toto štěstí děkuji po všechny dny svému Stvořiteli a přeji to ze srdce i každému mému bližnímu.“

I já přeji všem radost a pokoj pro dobu podzimní, moudrou statečnost a vyrovnanost při vzpomínkách na zesnulé milované osoby a také odvahu přijmout život na této zemi s jeho řádem, s jeho možnostmi i omezeními.

Mgr. Jan Novotný,
děkanství Kopidlna

Tvůrčí okénko

Praxe na úřadě

Poslali mě ze školy,
splnit jisté úkoly,
abych praxi zkusila,
co ve škole jsem nabyla.
Vybrat prý si můžu sama,
kde provedu tohle drama.
Tak městský úřad, vážení,
vzal si mě k přezkoušení.
U paní tajemnice na židli
dostalo se mi obydlí
a následně mi vysvětlila,
co všechno bych tu dělat měla,
a čím zabývá se úřad sám,
to už od teď dobře znám.
Prošla jsem všechna oddělení
a zjistila, že lehké to není.
Všechno musí se tu řádně vést,
žádný papír se nesmí splést.
V účtárně je běžná práce
a to myslím bez legrace.
Na sociálním samý stres,
no kdo by chtěl být bez peněz.
Místnímu hospodářství zase
klid a odpočinek vyhýbá se.
Na oddělení vnitřních věcí
každý kdy chce zajde přeci.
V lesnictví a na stavebním
moc zákonů znají, co já vím.
A tak je to tu vlastně všude,
zákony co dělat a jak vše bude.
Když tedy nelze povolení dát,
může za to vesměs stát,
taky krajem je to řízené,
kolik dostanou a kolik ne.
A tak když to řeknu směle,
neposílejte je do postele,
vždyť úředníci v Kopidlně
pracují opravdu tvrdě a pilně.
A když skončí s pracovními hodinami,
do té postele doma padnou sami.
Já měla tu možnost projít jím,
tak teď s nimi soucím.
A proto jsem tohle napsat chtěla,
abych i Vám to pověděla.
A co se mojí praxe týká
nikdo přede mnou neutíká,
nic jsem nezničila, nerozbila
a i pár zkušeností pochytila.

Štěpánka G., t. č. na praxi

ROZLOUČENÍ S PRÁZDINAMI VE PSINICÍCH Poslední srpnový víkend se konala ve Psinicích tradiční akce pro děti, aby si mohly na konci prázdnin před nástupem do školních lavic ještě pořádně zadovážet. Pořadatelé připravili pro malé i větší návštěvníky řadu soutěží, cvičil se aerobik, na od-vážné čekala lanová dráha, proběhla ukázka hašení požáru a nechybělo ani každoroční vypouštění balónků. Který z nich doletí letos nejdále? Součástí akce byla také prezentace knihy Ilony Pluhařové (na snímku) „O skřítku Stulíkovi“, jejíž křtiny se konaly v červnu na akci Vzhůru Kopidlno. Příjemné odpoledne připravili pro návštěvníky psiničtí hasiči za podpory Městského úřadu v Libáni.

Nabízíme

**dlouhodobou brigádu
nebo přivýdělek**

Požadované minimálně
střední vzdělání.

Tel.: 602 489 047

Hledám

**partnera
pro podnikání**

Know-how,
kapitál k dispozici.
Požaduji nasazení, elán, aktivitu.

Tel.: 739 855 044

Test

Řemesla, která už dnes vůbec neznáme. Řemesla, která existují i v současnosti. I v našem kraji se tato řemesla provozovala a provozují. Znáte správné názvy některých řemesel? Víte, čím se řemeslníci živili?

1. Co dělal prták?

- a) Svíčky
- b) Boty
- c) Nábytek

2. Co dělá lexikograf?

- a) Slovníky
- b) Pergameny
- c) Křížovky

3. Které z následujících slov označuje hodináře?

- a) Chironom
- b) Topolog
- c) Horolog

4. V jakém oboru pracuje placmistr?

- a) Na úřadu práce
- b) V zemědělství
- c) V dopravě

5. Co vyráběl formíř?

- a) Brnění
- b) Bodné zbraně
- c) Formy, např. na modrotisk

6. S čím pracoval cvočkář?

- a) S hřebíky, hřeby, cvoky
- b) S duševně chorými
- c) S korálky

7. Co zkoumá potamolog?

- a) Řeky
- b) Měkkýše
- c) Kořenovou zeleninu

8. Který z těchto názvů označuje zubaře?

- a) Deontolog
- b) Odontolog
- c) Dendrolog

9. Co vyráběl kolář?

- a) Postroje
- b) Povozy
- c) Brnění

10. Jakým oborem se zabývá enolog?

- a) Hmyzem
- b) Letokruhy
- c) Vínem

Jablka v naší kuchyni

Málokdo ví, že dnešní kulturní odrůdy jabloní se vyvinuly z jabloně lesní, až 10 metrů vysokého stromu s drobnými plody, který pochází ze Zakavkazska. Jablka jsou pro náš organizmus velmi prospěšná – obsahují pektiny, které příznivě ovlivňují hladinu cholesterolu v krvi, ovocné cukry, kyselinu jablečnou a citrónovou, třísloviny, draslík, hořčík, fosfor, vápník, železo, síru a mangan, dále celulózu a enzymy urychlující trávení. Je v nich obsažen vitamín C, provitamin A, vitamíny skupiny B a jiné látky.

Protože právě nastal čas jablek, přináší vám pár zajímavých receptů na jejich použití v kuchyni.

Kuřecí roláda s jablky a švestkami

1 kuře, 2 velká jablka, 10 sušených švestek, 5 plátků šunky, 5 plátků tvrdého syra, sůl, pepř, kmín, máslo

Kuře vykostíme a rozložíme, plát masa osolíme, mírně opepříme, poklademe šunkou, sýrem, na kostičky nakrájenými jablky a švestkami. Roládu zavineme, převážeme silnou nití, povrch osolíme, okmínujeme, poklademe vločkami másla a za častého podlévání upečeme.

Jablkové noky

3 jablka, 20 dkg polohrubé mouky, sůl, 1 vejce 1/8 l mléka, máslo na polítí, skořicový cukr na posypání

Oloupaná jablka nastroháme na hrubším struhadle. Mouku se špetkou soli zaděláme mlékem a vejcem a do vzniklého hustšího těsta zamícháme nastrohaná jablka. Lžičkou vykrájíme noky a zavaříme do vroucí vody. Když vyplavou, scedíme je a na talíři sypeme skořicovým cukrem a poléváme rozpuštěným máslem.

Smažené „myši“

1/2 kg polohrubé mouky, 3 žloutky, 10 dkg hery, 3 lžice rumu, kostka droždí, lžice cukru, 1/4 l mléka

Z uvedených surovin připravíme kynuté těsto o trochu řidší než na koblihy, vmícháme do něj talíř oloupaných jablek nakrájených na kostičky a necháme vykynout. Z vykynutého těsta vykrajujeme lžící malé kousky, které hned smažíme ve vyšší vrstvě oleje. Zatepla obalujeme v cukru se skořicí.

(JaN)

Rodina Honzákova z Kopidlna

Kopidlno má ve své historii mnoho významných rodáků, jejichž význam překročil hranice města. Patří mezi ně rodina pana doktora Honzáka. Bydlela v domku na východní straně náměstí, vedle dnešní cukrárny.

Pan doktor Honzák byl lékařem občanů a zároveň i zámeckým lékařem. Byl oblíben nejen v Kopidlně, ale i v jeho širokém okolí. Rodina měla čtyři děti – tři dcery a jednoho syna. Ten pokračoval v profesi otce a později se stal primářem nemocnice v Hradci Králové. Společně se známým starostou Hradce Králové Františkem Ulrichem se podílel na její výstavbě a modernizaci.

Jedna z dcer Honzákových se stala známou a úspěšnou zpěvačkou. Zpívala dokonce ve slavné opeře Skala v Miláně. Další dcera Albína získala doktorát filozofie a stala se učitelkou a později i ředitelkou gymnázia Minerva v Praze. Byla blízkou osobní přítelkyní dcer prezidenta Masaryka. Měl jsem to štěstí poznat ji osobně. Setkali jsme se v její vile v Dobřichovicích. Na návštěvu mne pozvala jako představitelku Kopidlna společně se správcem kopidlenského muzea panem Křídlem. Přijetí u vzácné ženy bylo upřímné, očividně hostitelku potěšilo. Ukazovala nám deset ručně psaných pamětních knih, nadepsaných výstižně: Tatiček a maminka, Školní léta v Kopidlně, Léta studií na gymnáziu v Jičíně. Poslední díl měl název: Zpověď staré ženy. Nabídli jsme jí vydání knih, které se vážou k jejímu dětství a mládí prožitým v Kopidlně. To však nebylo možné, protože knihy byly po její smrti uloženy na 50 let v Lékařské komoře v Praze. Teprve pak rozhodnou potomci rodiny, jak s nimi bude dále naloženo. Setkání bylo velmi srdečné a paní Albína Honzáková věnovala městskému muzeu řadu upomínek na rodinu a její pobyt v Kopidlně. Pro dary hned druhý den vyjelo do Dobřichovic auto cukrovaru. Asi za rok paní Albína Honzáková zemřela. Měl jsem tu čest účastnit se jejího pohřbu. Byli jsme pozvaní i na smuteční hostinu. Zde nám bylo několikrát ze strany pozůstalých rodiny Honzákových vyjádřeno poděkování za zachování památky předků narozených v Kopidlně. Na pohřbu jsem jménem občanů Kopidlna přednesl vzpomínku.

Nejslavnější z dětí Honzákových byla bezesporu druhá dcera Anna, první promovaná doktorka medicíny na české lékařské fakultě v Praze (1902), první odborná lékařka se soukromou praxí, publicistka a pracovnice v ženském hnutí.

Narodila se 16. listopadu 1875 v Kopidlně a zemřela 13. října 1940 v Praze. Otec měl v úmyslu poslat Annu studovat medicínu do ciziny, protože v Rakousku-Uhersku dívky nemohly řádně studovat, ale jeho náhlé úmrtí úmysl překazilo. Anna potom začala studovat v Praze na nově otevřeném (1890) prvním soukromém dívčím gymnáziu ve střední Evropě „Minerva“ a absolvovala jej s vyznamenáním v červenci 1895. Její přihláška na českou lékařskou fakultu UK v Praze byla zamítnuta, a tak začala navštěvovat přednášky na pražské německé univerzitě, ale bez možnosti složit zkoušky. V roce 1897 mohla přejít na českou fakultu, ale opět jen na hospitační studium (bez statutu řádné posluchačky); v roce 1900 bylo novým zákonem dívkám umožněno skládat zkoušky za celou dosavadní dobu studia. Zasluhu o to měla jistě Anna Honzáková svými výsledky i několika osobními intervencemi ve Vídni u sekčního šéfa dr. Viléma rytíře Hartla. Studentka Honzáková – po pěti letech navštěvování přednášek – všechny tři rigorózní zkoušky (6 dílčích) složila s výborným prospěchem a 17. března 1902 v aule Karolina promovala na lékařku – MUDr. Její píli a vědomosti oceňoval i známý profesor Josef Thomayer, jenž si Anny Honzákové velmi považoval.

Sedmadvacetiletá lékařka nastoupila jako elévka u profesora Karla Maydla na chirurgické klinice; po Maydlově předčasné smrti musela rezignovat na svoji vědeckou kariéru, a tak si po třech letech praxe a marných žádostí o lékařské místo ve státní službě otevřela (r. 1905) soukromou gynekologickou ordinaci v Praze v ulici Na Moráni. Díky svým odborným znalostem a schopnostem i laskavému přístupu k lidem měla rozsáhlou klientelu ve všech vrstvách tehdejší společnosti, včetně mnoha známých čs. umělkyní. Potvrdila také svůj vztah ke gymnáziu Minerva a stala se tam školní lékařkou.

Honzáková si uvědomovala potřebu podporovat emancipační hnutí a tím změny ve společnosti, které by ženám daly více množností uplatnění – byla aktivní v mnoha pokrokových spolcích; angažovala se ve Výboru pro volební právo žen; v roce 1930 se stala spoluzakladatelkou a předsedkyní Sdružení československých lékařek; byla zakládající členkou Ženské národní rady a založila Fond na podporu chudým a nemocným ženám (získala si přezdívku „Matka matek“).

Jaroslav Svoboda

Pro připomenutí

V Praze 1 - Nové Město, v ulici Na Moráni (z jižní části Karlova náměstí k Vltavě) je na domě čp. 7 pamětní deska MUDr. Anny Honzákové

Mnohé o lékařce Honzákové říkají slova poslankyně Louisy Landové-Štychové, která prosazovala v parlamentu legalizaci potratů, když dr. Honzáková byla zásadně proti. Přes názorové neshody L. Landová o ní s obdivem napsala: „Jakým štěstím je mít odpůrce vysoké mravní kvality, který pečlivě podává své argumenty a svými protidůvody pomáhá hledat, tříbit, ujasňovat.“

MUDr. Anna Honzáková je také v Ottově slovníku naučném autorkou následující definice „ženské otázky“: „Emancipace má svou psychologii. Ženská otázka se vyvíjí už v několikáté generaci, ale ... každá inteligentní žena prodělává tu genezi v sobě znova více méně intenzivně ... Ženská otázka je snad nejtěžší problém sociální, neboť hnutí ženské nemá jen příčiny hospodářské a sociálně politické, ale hlavní příčinou jeho je vnitřní hluboký a bolestný konflikt, jenž někdy jako zkrvavená rýha vine se celým životem ženy jednotlivce, a vzniká tím, že vše, co její duši prochází, její chtění, ideály, její úsilí o řešení ostatních problémů – těch, jimž nikdo neuniká – ostře naráží o tvrdou skálu neporozumění.“ (Ottův slov. naučný 1908: s 806)

Historie kostela sv. Vojtěcha v Běcharech

Sv. Vojtěch zemřel v roce 997 - dnes je to 10 století a deset roků.

Nejstarší zmínka o Běcharském kostele a plebanii (faře) je z roku 1312, kdy biskup Jan IV. z Dražic srovnal spor zdejšího plebána Štěpána se zderaským klášterem o desátky z Klášterní vsi Chotěšice. Ze zdejší plebanie a kostela se podle desátkového rejstříku z roku 1369 pololetně platilo 36 grošů papežského desátku. Patřily tedy Běchary a Drahoraz mezi nejbohatší farnosti okolí. Podací právo (schvalovat jmenování faráře) měl hradecký arcijáhen, který zde měl dvůr s třemi lány polí a ten býval pronajat za 4 kopy grošů. Roku 1392 byl dvůr zastaven trvalému nájemci Janu Krogovi ze Žitětína za 24 kopy grošů ročně.

O běcharských plebánech se zachovaly jednotlivé zprávy. Tak v roce 1378 urovnal běcharský farář spor zemanů z Česova a Sobčic s kapitulou sv. Apolináře. Nic bližšího není známo o sporu, který měl r. 1397 běcharský farář Buzkon s Alešem z Běchar.

Do roku 1402 měl faru v Běcharech Vavřinec z Březové, který měl v letech 1391 faru v Lounech.

V roce 1402 získal papežův souhlas k tomu, aby mohl mít 2 obročí. Nebyl kněz, studoval práva, vstoupil do dvorské služby krále Václava IV. a většinou dlel v Praze. Proto ho na farách, kde vybíral pouze poplatky, zastupovali kněží střídnicí. Vavřinec z Březové užíval jako běcharský plebán kulatou pečeť. Po vypuknutí husitských bouří se stal umírněným husitou a proslavil se jako autor Husitské kroniky. V roce 1402 směnil faru v Běcharech s Epifanem za jeho faru ve Všetatech.

R. 1403 byl oltář Všem svatých v Běcharech nově nadán a oltářník kaplan při něm ustanoven a střídali se jména Václav z Mezi- telce a kaplan kněz Benedikt.

Ke kolatuře Běcharské náležely tyto osady: Běchary s 30m obyvateli, Cholenice s 22 obyvateli, Budčeves s 9 obyvateli, Mlejnice s 11 obyvateli.

Kostel Běcharský původní byl zchátralý a proto se v r. 1708 přestavěl do nynější podoby.

Jeho 3 zvony posvětil biskup Královéhradecký.

R. 1792 byl kostel uvnitř opraven a sice nákladem 300 zlatých. Zákristie nově postavena, půda kostela vyvýšena a kostel byl z venku obílen. Dále byly opraveny i dva postranní oltáře sv. Josefa a sv. Prokopa, hřbitov dřevěným plotem obehnan, lavice kostelní opraveny, natřeny a skříň pro roucha pořízena. K této opravě dala obec povozy.

R. 1849 byly pořízeny nové rámy do kostela a některá roucha.

1855 se pořídilo 10 luceren kostelních a 2 praporce.

1866 byla kolem kostela položena nová zděná podezdívka s laťovým plotem. Za 650 zlatých. 1868 a 1874 plechová střecha opravena a natřena za 30 zlatých.

1878 pořízena menší roucha a misál, 1890 pořízeny byly příčiněním p. faráře Josefa Šádka nové varhany. Cena 700 zlatých.

1891 byl kostel opraven, dána nová střecha a nový strop, což stálo 4.000 zlatých.

1893 kolem kostela opravena podezdívka a dán železný plot a dvoje dveře za více než 2.000 zlatých.

1895 byl pořízen hlavní oltář svatého Vojtěcha a nová kazatelna. Vše bylo tak sešlé, že duchovní správci báli na toto vystoupit. Nový oltář a kazatelna byly posvěceny 29. září.

1895 první kázání na nové kazatelně měl dp. vikař děkan z Veliše p. Ferdinand Kopecný. Byla i první zpívaná mše.

1901 byl pořízen nový oltář Rodičky Boží Sedmibolestné nákladem 720 K.

1902 muselo se přikročit k podezdívce na straně severní v presbytáři a přestavění zdi. Nákladem za 4.600 K.

1903 v dubnu žádala obec Běcharská za zřízení fary v Běcharech.

1907 bylo povoleno dekretem uchovávatí Nejsvětější sv. otářní.

1909 byla povolena oprava a natření střechy, nákladem 1.147 26 K.

1923 střecha a věž schátralá, bylo třeba vyměnit trámy a střecha pobyta novým plechem, okapové roury vyměněny.

Dlužno říci, že kostel je v tak beznadějném stavu, že je potřeba 40.000 K a v té době nebylo možno říci, kdo to zaplatí.

Zvony běcharské

1) sv. Floriána z r. 1708 váží 3 centy, ladění ton-des.

2) Blahoslavená P. Marie z r. 1708, váží 7 centů, ladění zákl. ton – ha-

3) sv. Václava z r. 1708, váží 14 centů, ladění zákl. ton-as-as-

Za II. světové války a I. světové války zvony byly, některé zvony byly zničeny na místě tak, že se jednoduše shodily z věže a za druhé války odvezeny do Prahy.

Zvon sv. Václava byl sundán a rozbit a rovněž tak zvon sv. Floriána. Vše se dělo za přítomnosti p. učitele Drašara, kostelníka. Za zvony z Běchar se dostalo v K. 2.092,- hal.

Sochy svatých v Běcharech a v Běchárkách

Socha sv. Václava uprostřed návsi, dle kroniky původně na tomto místě stála socha sv. Jana Nepomuckého. Obec v roce 1883 za ní zaplatila 450 zlatých.

Socha sv. Františka Serafinského. Tato hodnotná barokní socha je z roku 1775, měnila své umístění a musela ustoupit novému pomníku padlých, kde setrvala až do roku 1922.

Hoření kříž při silnici do Židovic z roku 1885. V roce 1920 dala paní Růžena Bělínová na prosbu svého otce Františka Ječného opravit.

Dřevěný kříž a dolního kříže. V Běcharské kronice se dočteme i o dubovém kříži 1 km od Běchar směrem k Židovicím, kde polní cesta směřuje k Běchárkám. Tento kříž dal postavit hrabě Šlik. Dnes se najdou jen základy kříže.

Boží muka

V osadě Běchárkách či Malých Běcharech dala obec zříditi v r. 1863 Boží muka. Horní část kříže je dnes již bohužel prázdná, ale ve spodní části je destička s textem „Zdráv buď kříži naše splasti, spáso naši zemské vlasti na němž Kriste za nás hříšné pněl, ruce a nohy hřeby probity měl.“

Pomník padlých: hrdinům z I. a II. světové války byl slavnostně odhalen 28. května 1922.

Pamětní kámen: vpravo v zatáčce k Cholenicím je v příkopě pod ochranou šípkového keře nenápadný kámen, který je v seznamu památek. Tento kámen byl kdysi objektem nějaké události, nebo to snad byl prastarý hraniční kámen.

Irena Junková

foto: www.wikipedia.cz (pod licencí Creative Commons Attribution 2.5)

Ohlédnutí za loňskou sezónou hokejistů

Léto skončilo a za necelý měsíc je tu pro HC Kopidlno další hokejová sezóna. Ještě než se hráči kopidlenského klubu připraví na nadcházející sezónu 2007–2008, ohlédneme se za sezónou minulou.

Do sezóny 2006–2007 vstoupil hokejový klub z našeho městečka jako vicemistr ročníku 2005–2006 skupiny „A“, kdy jako nováček soutěže až ve finále podlehl mužstvu Batalionu a obsadil tak druhé místo v soutěži, což bylo pro mnohé kritiky veliké překvapení.

V sezóně 2006–2007 ve skupině „A“ bylo celkem osm mužstev, a to Batalion Jičín, HC Dařiměřice, HC Holín, HC Kopidlno, HC Sobotka, Spirit Jičín, Sportklub Jičín a Hošek Robousy. Vzhledem k nepřízní počasí a také nadměrně teplé zimě bylo pro „ledaře“ velice těžké připravit a udržet ledovou plochu ve stavu, kdy se na ledě dal předvést pěkný hokej. Také náš tým měl s počasím veliké nesnáze, když zrovna nepršelo, tak sněžilo. Tyto zápasy pak ztrácely na atraktivnosti a někdy i na regulérnosti, a zápas tak někdy připomínal vodní pólo.

Ale i přes nepřízeň počasí začalo na zápasy Kopidlno jezdit více fanoušků a zejména proti mužstvu Sportklubu udělali pěknou diváckou kulisu, za což jim byl odměnou vynikající hokej na této neregistrované úrovni. Zápasy se Sportklubem patřily k těm nejpovedenějším. HC Kopidlno se i přes zranění nejlepšího střelce a tahouna týmu Radka Šoltysa, který si poranil záda a od třetího kola chyběl a do

play-off už nezasáhl, probouvalo mezi nejlepšími šest mužstev, která postoupila do play-off. Čtvrtfinále se sehrálo mezi mužstvy na třetím až šestém místě, kdy vítěz postoupil do semifinále a utkal se s prvními dvěma mužstvy, která měla postup jistý a měla volno. Náš tým nastupoval do play-off jako šestý tým tabulky.

Ve čtvrtfinále se kopidlenské hokejisty utkali s obhájcem titulu HC Batalion a porážku z finále mu náležitě oplátili, když Batalion přehrál po velmi dobrém výkonu 5:2, a tak postoupili do semifinále. Zde narazili na kompaktní a vyzrálý tým Sportklubu Jičín. Tento zápas byl pro mnohé předčasné finále a utkání patřilo k nejlepším celého play-off. Předváděl se pohledný hokej s množstvím brankových šancí na obou stranách a mužstva podrželi oba skvělí gólmáni, na naší straně mladý brankář Jiří Jebavý, který byl velkou oporou týmu v celé sezóně. Nerozhodný stav semifinále vydržel bez vstřelené branky až téměř do poslední minuty, když už se schylovalo k prodloužení, náš hráč si nešťastně srazil puk do vlastní sítě a prohra 0:1 byla více než nezasloužená. Do finále může postoupit však jen jedno mužstvo a šťastnější tentokrát byl tým Sportklubu Jičín. V těchto zápasech byla

Na snímku bezmocný brankář Batalionu a radující se střelec čtvrtfinálové branky Tomáš Jansta s číslem 17

znát absence Radka Šoltysa, který v každém z odehraných zápasů vyslal na brankáře několik nebezpečných střel a téměř vždy nějaká z nich skončila za jeho zády. Sportklub nakonec soutěž v tomto ročníku vyhrál. Na dalších místech se umístil Holín, Sobotka a Kopidlno.

Vzhledem k nepřízní počasí se zápas o třetí a poslední o páté místo nehrál a pořadí se určilo podle konečné tabulky ve skupině „A“, proto HC Kopidlno obsadilo nepopulární čtvrtou příčku. I přesto ve vyrovnanosti soupeřů se nemá náš tým za co stydět a věřme, že v letošní sezóně zase dosáhne na „bednu“.

Tímto bychom chtěli příznivce kopidlenského hokeje pozvat na nadcházející hokejovou sezónu neregistrovaných skupiny „A“. Přijďte nás podpořit. Jestli to příroda dovolí, rádi bychom pro vás hokejové a sportovní fandty, své kamarády, známé a vůbec všechny ty, kdo rádi sportují, uspořádali nějaké exhibiční utkání na místním hokejovém stadionu.

Jméno hráče	číslo	body	góly	asistence	vyloučení tr. minuty	počet utkání
Jebavý Jiří	1	0	0	0	0	16
Maštaliř Petr	2	1	1	0	0	3
Kosina Ladislav	3	10	2	8	14	14
Svoboda Miroslav	4	12	6	6	10	14
Svoboda Tomáš	6	1	0	1	4	4
Kraus Josef	7	5	1	4	2	13
Beránek Zdeněk	9	5	4	1	2	6
Hyršal Luboš	10	9	3	6	6	15
Pekárek Jaroslav	14	0	0	0	0	1
Žižka Karel	15	11	9	2	20	13
Kříž Lukáš	16	15	8	7	0	16
Jansta Tomáš	17	11	5	6	6	15
Rodan Miloš	18	2	0	2	18	16
Komárek Petr	20	9	7	2	4	13
Šoltys Radek	21	9	7	2	0	3
Pekárek Zdeněk	22	7	6	1	42	16
Jaroslav Jaroš	86	8	5	2	4	13
Odvárko Jiří		0	0	0	0	1
			64			

Produktivita

Nejproduktivnějším hráčem celku HC Kopidlno se stal s 15 kanadskými body Lukáš Kříž za 8 branek a 7 asistencí.

Nejlepším střelcem se stal s 9 góly Karel Žižka.

Nejtrestanějším hráčem byl Zdeněk Pekárek, který nasbíral 42 trestných minut.

Průměr na zápas

obdržených branek na jedno utkání 3
vstřelených branek na jedno utkání 4

využití přesilovek - 10 gólů, využití 17,80 %
hra v oslabení - 6 gólů, úspěšnost 94,12 %

Skóre v základní části, která se hrála dvoukolově:
59:45 zisk 12 bodů za 6 vítězství a 8 porážek.